

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فہرست مطالب طبقات اکبری

مخبر	خلاصہ مطالب	مخبر	خلاصہ مطالب	مخبر	خلاصہ مطالب
۱۳۸	ذکر سلطان علاء الدین بن محمد شاہ	۲۴	ذکر سلطان بہرام شاہ بن قطب الدین	۲	سیاحہ
	بن مبارک شاہ	۲۵	ذکر سلطان شمس الدین التمش	۳	کرغز نو بیان
۱۳۹	ذکر سلطان بہلول لودی	۲۶	ذکر سلطان رکن الدین فیروز شاہ	۴	سلطنت ناصر الدین سلجوقی
۱۴۰	ذکر سلطان ابراہیم بن سلطان سکندر	۲۷	ذکر سلطان شمس الدین	۵	سلطان محمود سلجوقی
	بن سلطان بہلول لودی	۲۸	ذکر سلطان رضیہ	۶	حکومت اولیٰ الملک محمد بن محمود
۱۴۱	ذکر حضرت فرمودن حضرت	۲۹	ذکر سلطان معز الدین بہرام شاہ	۷	ابو سعید سعوی بن الدولہ سلطان محمود
	جہانبانی فرودس مکانی ظہیر الدین	۳۰	ذکر سلطان علاء الدین بن مسعود شاہ	۸	شہاب الدین الدولہ قطب الملک ابو الفتح
	بابر بادشاہ غازی	۳۱	ذکر سلطنت سلطان ناصر الدین محمود	۹	مردود بن مسعود
۱۴۲	ذکر سلطنت خان سعید جالیون	۳۲	ذکر سلطان بغیاث الدین	۱۰	کر علی بن مسعود
	ہالیون بادشاہ بن بابر بادشاہ	۳۳	ذکر سلطان معز الدین کیتیاد	۱۱	کر عبد الرشید بن مسعود
۱۴۳	ذکر احوال شیر خان	۳۴	ذکر سلطنت سلطان جمال الدین خلجی	۱۲	کر فرخ بن مسعود
۱۴۴	ذکر احوال سلیم خان بن شیر خان	۳۵	ذکر سلطان علاء الدین خلجی	۱۳	ابو ابراہیم بن مسعود بن سلطان محمود
۱۴۵	ذکر احوال سلطان محمد عدتی	۳۶	ذکر سلطنت سلطان شہاب الدین	۱۴	مسعود بن ابراہیم
۱۴۶	ذکر الوالفتح جلال الدین محمد اکبر بادشاہ غازی	۳۷	ذکر سلطنت سلطان قطب الدین مبارک	۱۵	ابو اسحاق شاہ بن مسعود بن ابراہیم
۱۴۷	ذکر وقائع سال اول الہی	۳۸	ذکر سلطنت سلطان غیاث الدین تیلو شاہ	۱۶	بہرام شاہ بن مسعود بن ابراہیم
۱۴۸	ذکر وقائع سال دوم الہی	۳۹	ذکر سلطان محمود تغلق شاہ	۱۷	خرم شاہ بن بہرام شاہ
۱۴۹	ذکر وقائع سال سوم الہی	۴۰	ذکر سلطان شہرور شاہ	۱۸	خرم و ملک بن خرم و شاہ
۱۵۰	ذکر وقائع سال چہارم الہی	۴۱	ذکر سلطان تغلق شاہ بن فتح خان	۱۹	لقبہ سلطانین و علی
۱۵۱	ذکر وقائع سال پنجم الہی	۴۲	ذکر سلطان ابوالکر شاہ	۲۰	ظہن معز الدین محمد سام غوری
۱۵۲	ذکر وقائع سال ششم الہی	۴۳	ذکر سلطان محمد شاہ بن سلطان فرور	۲۱	ظہن قطب الدین ایبک
۱۵۳	ذکر وقائع سال ہفتم الہی	۴۴	ذکر سلطان علاء الدین سکندر شاہ	۲۲	ظہن تاج الدین یلدوز
۱۵۴	ذکر وقائع سال ہشتم الہی	۴۵	ذکر سلطان محمود شاہ	۲۳	ذکر سلطان ناصر الدین قباچہ
۱۵۵	ذکر وقائع سال نہم الہی	۴۶	ذکر آیات علی خضر خان	۲۴	ذکر سلطان بہاء الدین ظفرک
۱۵۶	ذکر آمدن مرزا سلیمان مرتبہ سوم کمال	۴۷	ذکر ملک سلیمان	۲۵	ذکر ملک اختیار الدین خلجی
۱۵۷	ذکر وقائع سال دہم الہی	۴۸	ذکر سلطان مبارک شاہ بن	۲۶	ذکر خردین محمد شیروان
۱۵۸	ذکر وقائع سال یازدہم الہی	۴۹	ذکر آیات علی خضر خان	۲۷	ذکر مردان خلجی
۱۵۹	ذکر حضرت آیات خضر سات پنجاب لاہور	۵۰	ذکر محمد شاہ بن مبارک شاہ	۲۸	ذکر ملک حسام الدین غوص خلجی

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۲۶۸	ذکر وقایع سال دوازدهم	۲۶۸	ذکر وقایع سال یکم الهی باشد	۲۶۸	ذکر وقایع سال دوازدهم
۲۶۹	ذکر وقایع سال سیزدهم الهی	۲۶۹	ذکر وفات خانخانان معتم خان	۲۶۹	ذکر وقایع سال سیزدهم الهی
۲۷۰	ذکر وقایع سال چهاردهم	۲۷۰	ذکر وقایع سال هجدهم الهی	۲۷۰	ذکر وقایع سال چهاردهم
۲۷۱	ذکر سببهای بلوغ فتح پور	۲۷۱	ذکر رفتن میرزا سلیمان بک به کاشغر	۲۷۱	ذکر سببهای بلوغ فتح پور
۲۷۲	ذکر فتح قلعه کاشغر	۲۷۲	ذکر وقایع سال بیست و دوم الهی	۲۷۲	ذکر فتح قلعه کاشغر
۲۷۳	ذکر ولادت حضرت شاهزاده علی محمد	۲۷۳	ذکر وقایع سال بیست و سوم الهی	۲۷۳	ذکر ولادت حضرت شاهزاده علی محمد
۲۷۴	سلطان سلیم مرزا	۲۷۴	ذکر وقایع سال بیست و چهارم الهی	۲۷۴	سلطان سلیم مرزا
۲۷۵	ذکر وقایع سال پانزدهم الهی	۲۷۵	ذکر احوال خانجهان در مقابل داود	۲۷۵	ذکر وقایع سال پانزدهم الهی
۲۷۶	ذکر ولادت با سعادت شاهزاده	۲۷۶	ذکر ولایت ان ساختن خواجه شاه منصور	۲۷۶	ذکر ولادت با سعادت شاهزاده
۲۷۷	شاه مراد	۲۷۷	ذکر وقایع سال بیست و پنجم الهی	۲۷۷	شاه مراد
۲۷۸	ذکر نهضت اعلام جهانگیر خیر	۲۷۸	ذکر رسیدن امرای افواج منصور ولایت	۲۷۸	ذکر نهضت اعلام جهانگیر خیر
۲۷۹	ذکر وقایع سال شانزدهم الهی	۲۷۹	آسیرویدر تاشکند	۲۷۹	ذکر وقایع سال شانزدهم الهی
۲۸۰	ذکر وقایع سال هجدهم الهی	۲۸۰	ذکر غزویت موکب جهانگیر	۲۸۰	ذکر وقایع سال هجدهم الهی
۲۸۱	ذکر نهضت جهانگیر خیر	۲۸۱	ذکر وقایع سال بیست و ششم الهی	۲۸۱	ذکر نهضت جهانگیر خیر
۲۸۲	ذکر وقایع سال بیست و یکم الهی	۲۸۲	ذکر وقایع سال بیست و هفتم الهی	۲۸۲	ذکر وقایع سال بیست و یکم الهی
۲۸۳	ذکر نهضت خلیفه حضرت الهی بقرم	۲۸۳	ذکر وقایع سال بیست و هشتم الهی	۲۸۳	ذکر نهضت خلیفه حضرت الهی بقرم
۲۸۴	تسبیح طایفه سورت	۲۸۴	ذکر وقایع سال بیست و نهم الهی	۲۸۴	تسبیح طایفه سورت
۲۸۵	ذکر وقایع سال بیست و دوم الهی	۲۸۵	ذکر وقایع سال بیست و دهم الهی	۲۸۵	ذکر وقایع سال بیست و دوم الهی
۲۸۶	ذکر رفتن حسین قلی خان به بکرکوت	۲۸۶	ذکر وقایع سال بیست و یازدهم الهی	۲۸۶	ذکر رفتن حسین قلی خان به بکرکوت
۲۸۷	ذکر وقایع سال بیست و سوم الهی	۲۸۷	ذکر وقایع سال بیست و دوازدهم الهی	۲۸۷	ذکر وقایع سال بیست و سوم الهی
۲۸۸	ذکر نهضت موکب منصور به کاشغر	۲۸۸	ذکر وقایع سال بیست و سیزدهم الهی	۲۸۸	ذکر نهضت موکب منصور به کاشغر
۲۸۹	چشمه و حاجی پور	۲۸۹	ذکر وقایع سال بیست و چهارم الهی	۲۸۹	چشمه و حاجی پور
۲۹۰	حکایت غریب	۲۹۰	ذکر وقایع سال بیست و پنجم الهی	۲۹۰	حکایت غریب
۲۹۱	ذکر بعضی قضایا که در آخر سال	۲۹۱	ذکر وقایع سال بیست و ششم الهی	۲۹۱	ذکر بعضی قضایا که در آخر سال
۲۹۲	نوزدهم الهی	۲۹۲	ذکر وقایع سال بیست و هفتم الهی	۲۹۲	نوزدهم الهی
۲۹۳	ذکر وقایع سال نوزدهم الهی	۲۹۳	ذکر وقایع سال بیست و هشتم الهی	۲۹۳	ذکر وقایع سال نوزدهم الهی
۲۹۴	ذکر صلح کردن داود و ملاقات نمودن	۲۹۴	ذکر وقایع سال بیست و نهم الهی	۲۹۴	ذکر صلح کردن داود و ملاقات نمودن
۲۹۵	او و خانخانان	۲۹۵	ذکر وقایع سال بیست و دهم الهی	۲۹۵	او و خانخانان
۲۹۶	ذکر سببهای عبادتخانه	۲۹۶	ذکر وقایع سال بیست و یازدهم الهی	۲۹۶	ذکر سببهای عبادتخانه
۲۹۷	ذکر وقایع سال بیست و یکم الهی	۲۹۷	ذکر وقایع سال بیست و دوازدهم الهی	۲۹۷	ذکر وقایع سال بیست و یکم الهی
۲۹۸	ذکر وقایع سال بیست و دوام الهی	۲۹۸	ذکر وقایع سال بیست و سیزدهم الهی	۲۹۸	ذکر وقایع سال بیست و دوام الهی
۲۹۹	ذکر وقایع سال بیست و سوم الهی	۲۹۹	ذکر وقایع سال بیست و چهارم الهی	۲۹۹	ذکر وقایع سال بیست و سوم الهی
۳۰۰	ذکر سلطنت سلطان محمد شاه بن	۳۰۰	ذکر وقایع سال بیست و پنجم الهی	۳۰۰	ذکر سلطنت سلطان محمد شاه بن
۳۰۱	علاء الدین شاه بن علاء الدین حسن شاه	۳۰۱	ذکر وقایع سال بیست و ششم الهی	۳۰۱	علاء الدین شاه بن علاء الدین حسن شاه
۳۰۲	ذکر سلطنت بجا بد شاه	۳۰۲	ذکر وقایع سال بیست و هفتم الهی	۳۰۲	ذکر سلطنت بجا بد شاه
۳۰۳	ذکر سلطنت و او شاه ابن عم بجا بد شاه	۳۰۳	ذکر وقایع سال بیست و هشتم الهی	۳۰۳	ذکر سلطنت و او شاه ابن عم بجا بد شاه
۳۰۴	ذکر سلطنت محمد شاه	۳۰۴	ذکر وقایع سال بیست و نهم الهی	۳۰۴	ذکر سلطنت محمد شاه
۳۰۵	ذکر سلطنت غیاث الدین	۳۰۵	ذکر وقایع سال بیست و دهم الهی	۳۰۵	ذکر سلطنت غیاث الدین

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۵۱۰	لطیف شاہ بن مظفر شاہ	۴۲۰	ذکر علی عادل خان		ذکر سلطان شمس الدین برادر
۵۱۱	ذکر سلطنت احمد شاہ		ذکر سلطنت ابراہیم عادل خان	۴۲۰	سلطان غیاث الدین
	ذکر سلطنت سلطان مظفر بن	۴۲۳	بن طماسپ	۴۱۱	ذکر سلطنت سلطان فیروز شاہ
۵۱۵	سلطان محمود	ایضاً	ذکر سلطنت سلطان قلی قطب شاہ	۴۱۲	ذکر سلطنت احمد شاہ بن فیروز شاہ
۵۲۲	ذکر سلطان فخر الدین	ایضاً	ذکر سلطنت بشید قطب الملک	۴۱۸	ذکر سلطان علاء الدین احمد شاہ
ایضاً	ذکر سلطنت سلطان علاء الدین	ایضاً	ذکر ابراہیم قطب الملک		نصیحت کر سلطان علاء الدین پیر
	ذکر سلطنت سلطان شمس الدین	۴۲۴	ذکر محمد علی قطب الملک	۴۲۱	خود ہایون کردہ بود
۵۲۳	بھنگرہ	ایضاً	ذکر طبقہ سلاطین کجرات		ذکر سلطنت جان بن شاہ
	ذکر سلطان سکندر بن سلطان	۴۲۸	ذکر سلطنت محمد شاہ	۴۲۲	بن علاء الدین شاہ
ایضاً	شمس الدین		ذکر سلطنت مظفر خان کنگڑ شاہ	۴۲۵	ذکر سلطنت نظام شاہ
	ذکر سلطان غیاث الدین بن	۴۲۸	نخاٹب سنہ	۴۲۷	ذکر سلطنت محمد شاہ
۵۲۴	سلطان سکندر	۴۲۹	ذکر سلطنت سلطان احمد شاہ	۴۳۱	ذکر شہاب الدین بن محمود شاہ
ایضاً	ذکر سلطنت سلطان السلاطین		ذکر غیاث الدین احمد شاہ بن	۴۳۴	ذکر سلطنت احمد شاہ
ایضاً	ذکر سلطان السلاطین یعنی	۴۲۲	احمد شاہ	ایضاً	ذکر سلطان علاء الدین
ایضاً	سلطان شمس الدین		ذکر سلطنت سلطان قطب الدین	۴۳۷	ذکر سلطان وکیل
ایضاً	ذکر حکومت کاکس	ایضاً	احمد شاہ بن محمد شاہ	ایضاً	ذکر سلطان کلیم اللہ
ایضاً	ذکر سلطان جلال الدین برکات	۴۶۵	ذکر سلطنت داؤد شاہ	ایضاً	ذکر سلطنت نظام الملک
ایضاً	ذکر سلطان احمد بن سلطان جلال الدین		ذکر سلطنت فتح خان طیب		ذکر سلطنت احمد بن نظام الملک
ایضاً	ذکر حکومت ناصر الدین	۴۶۶	یہ محمود شاہ بن محمد شاہ	ایضاً	سجرت
۵۲۴	ذکر سلطنت ناصر شاہ		ذکر سلطنت سلطان مظفر شاہ	ایضاً	ذکر سلطنت برہان بن احمد
۵۲۵	ذکر سلطنت بارکشاہ	۴۸۲	بن محمود شاہ	۴۳۸	ذکر سلطنت سلطان حسین
ایضاً	ذکر حکومت یوسف شاہ	۴۹۲	ذکر سلطنت سلطان سکندر	ایضاً	ذکر سلطنت مر قنوی نظام الملک
ایضاً	ذکر سلطنت سکندر شاہ	۴۹۲	ذکر سلطنت سلطان محمود	۴۴۱	ذکر سلطنت اسماعیل نظام الملک
ایضاً	ذکر سلطنت فتح شاہ		ذکر سلطنت سلطان بساویں	ایضاً	ذکر سلطنت برہان بن حسین
ایضاً	ذکر حکومت بارکب	۴۹۵	سلطان مظفر	۴۴۲	ذکر یوسف عادل خان
ایضاً	ذکر سلطنت فیروز شاہ	۵۱۰	ذکر حکومت میران محمد شاہ	ایضاً	ذکر اسماعیل حاوٹخان سوانی
ایضاً	ذکر سلطنت محمود شاہ بن فیروز شاہ		ذکر سلطنت سلطان محمود بن	ایضاً	ذکر ابراہیم عادل خان

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۶۳۳	ذکر طبقہ سلاطین سندھ	۵۲۶	ذکر حکومت سلطان جمشید	۵۲۶	ذکر سلطنت مظفر شاہ جیشہ
۶۳۵	ذکر حکومت صلاح الدین	۵۲۷	ذکر حکومت سلطان علاؤ الدین بن	۵۲۷	ذکر سلطنت سلطان علاؤ الدین
۶۳۶	ذکر حکومت نظام الدین	۵۲۸	ذکر حکومت شمس الدین	۵۲۸	ذکر سلطنت سلطان نصیر شاہ
۶۳۷	ذکر حکومت جام علی شیرا	۵۲۹	ذکر سلطان شہاب الدین بن	۵۲۹	ذکر طبقہ سلاطین جوئیور
۶۳۸	ذکر حکام کرن	۵۳۰	ذکر حکومت شمس الدین	۵۳۰	ذکر سلطنت سلطان اشرف
۶۳۹	ذکر حکام فتح خان	۵۳۱	ذکر حکومت بندال بن شمس الدین	۵۳۱	ذکر سلطنت مبارک شاہ شرقی
۶۴۰	ذکر حکام تظون	۵۳۲	ذکر حکومت سلطان سکندر	۵۳۲	ذکر سلطان ابراہیم شرقی
۶۴۱	ذکر حکام مبارک	۵۳۳	ذکر حکومت سلطان قلی شاہ	۵۳۳	ذکر سلطنت سلطان محمود شرقی
۶۴۲	ذکر حکومت جام	۵۳۴	ذکر حکومت سلطان زین العابدین	۵۳۴	ذکر سلطان محمود بن محمود شاہ
۶۴۳	ذکر حکام تسخر	۵۳۵	ذکر سلطان حمید شاہ بن سلطان	۵۳۵	ذکر سلطنت سلطان حسین
۶۴۴	ذکر حکومت جام نندا	۵۳۶	ذکر سلطان زین العابدین	۵۳۶	ذکر طبقہ مالوہ
۶۴۵	ذکر حکومت جام فیروز	۵۳۷	ذکر سلطان حسن بن حاجی خان	۵۳۷	ذکر دلاور خان عوری
۶۴۶	ذکر حکومت شاہ بیگ	۵۳۸	ذکر حکام شاہ	۵۳۸	ذکر سلطنت بیوت سنگ
۶۴۷	ذکر حکومت شاہ حسین	۵۳۹	ذکر سلطان محمد شاہ	۵۳۹	ذکر محمد شاہ بن بیوت سنگ شاہ عوری
۶۴۸	ذکر حکومت امرزا	۵۴۰	ذکر سلطان فتح شاہ	۵۴۰	ذکر سلطان محمود حلی
۶۴۹	ذکر حکومت محمد ماتی خان	۵۴۱	ذکر سلطان ابراہیم شاہ بن محمد شاہ	۵۴۱	ذکر سلطان غیاث الدین
۶۵۰	ذکر حکومت مرزا جانی	۵۴۲	ذکر سلطان تارک شاہ بن فتح شاہ	۵۴۲	ذکر سلطنت سلطان ناصر الدین
۶۵۱	ذکر حکومت سلطان محمود	۵۴۳	ذکر سلطان شمس الدین بن سلطان محمود	۵۴۳	ذکر سلطنت محمود شاہ بن ناصر شاہ
۶۵۲	ذکر طبقہ سلاطین عثمان	۵۴۴	ذکر حکومت مرزا حیدر	۵۴۴	ذکر سلطان بہادر
۶۵۳	ذکر حکومت شیخ یوسف	۵۴۵	ذکر تارک شاہ	۵۴۵	ذکر حکومت گما شہاب بہارون شاہ
۶۵۴	ذکر حکومت سلطان قطب الدین	۵۴۶	ذکر ابراہیم شاہ بن محمد شاہ	۵۴۶	بادشاہ
۶۵۵	ذکر حکومت سلطان حسین	۵۴۷	ذکر اسماعیل شاہ	۵۴۷	ذکر دلاور سلطان بہادر گجر اسٹلے
۶۵۶	ذکر حکومت سلطان محمود	۵۴۸	ذکر حبیب شاہ	۵۴۸	ملو قادر شاہ
۶۵۷	ذکر سلطان حسین بن سلطان محمود	۵۴۹	ذکر حکومت غازی خان	۵۴۹	ذکر شجاع خان بہ نیابت شیر خان
		۵۵۰	ذکر حسین خان	۵۵۰	ذکر باز بہادر بن شجاع خان
		۵۵۱	ذکر علی شاہ	۵۵۱	ذکر طبقہ سلاطین بلا و کشمیر
		۵۵۲	ذکر یوسف خان بن علی شاہ	۵۵۲	ذکر حکومت سلطان شمس الدین

ت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سپاس نعت اساس بادشاه حقیقی را سز که حل و عقد نظام عالم و ضبط و ربط بنی آدم در وجود عا و در فرمان است پیشه مملکت
 پیرایا بشر نصفت اندیشه و و بیعت نهاد و استمرار و حکام قوانین دین دولت در اثر جلال و جمال لطف و قهر و رحمت سیاست این طبقه
 عالی کنون مخزون ساخت دور و وعش صعود بر قافله سالاران صراط مستقیم که آبله پایان ظلمات ضلالت نورستان هدایت
 رهنمونی گردن با فاضله انوار بر باد و اشاعه اسرار الهی گم گشتگان با دیده حیرت را بسز منزل مقصود رسانیدند تخصیص محل افراد کون این هم نظام
 و تائید و عون که گوهر عایش نور ایزدی و عنصر گرامیش جوهر قدسی است و آسمان زمین ظل نور اوست کون مکان فرخ ظهور او و بر
 پیروان شاهراه رضائیش که قدم بر قدم او سلوک نموده به پیشگاه وصول پیوستند اما بعد عرض میدارد و ذره همهیت دار
 نظام الدین احمد بن محمد تقی الهروی که از خانه زادان و اخلاص نزاوان درگاه و الاحضرت شاهنشاه عظیم سلطان
 السلاطین عالم ظل جلیل حق خلیفه الله المطلق مشیدارکان جهانست موسس قونین جهانباخدا و جهان جانیان خداوند زمان زبانیان
 جاسع اسرار سجا صاحب ملکات روحانک کشای عظیم صولت مملکت آرای قوی دولت غضنفر پیشه معارک مغازے
 ابوالفتح جلال الدین محمد اکبر بادشاه غازی خلد الله ملکه و سلطانه و اتید مواند عدله و احسانه است
 که از صغر سن بموجب اشاره بدرگامی اشتغال بخواندن کتب تاریخ که پیش قزاقی ارباب استعداد و غیرت بخش صحاب بصیرت
 مشغولی مینمود بمطالعه احوال مسافران مرده وجود که میر معنویت زنگ زوای طبیعت میگشت و چون در سواد عظیم هندوستان
 که مملکتی است وسیع مرکب از چند اقلیم و مساحان بسیط غیر چهار دانگ وی زمین گفته اند اکثر از سنه و اوقات در هر ناحیه
 از آن مملکت فصیح فردی از افراد حکام استیلا یافته خود را بسطنت ملقب ساخته فرمانروائی میکرد و سخن طراز آن آن عصر در

الحمل

احوال داروگیران روانی همان ناحیه تاریخها پرداخته یا دو کاری گذشته اند چنانچه تاریخ دہلی و تاریخ گجرات مالوہ و تاریخ بنگالہ و تاریخ سندھ
 و همچنین تاریخ سائر اقطاع و اکناف ممالک ہندوستان جدا جدا مرقوم صحائف بیان شدہ و عجب تر آنکہ تاریخ کینا حیدرآباد
 جامع جمیع احوال آن ناحیہ باشد رستم زودہ پیچ یکی از متصدیان مهم تاریخ نگشتہ و ہرگز ہندوستان پای تخت این ملک
 کہ دارالملک دہلی است در تحریر نسبت آن بربیک کتاب مجمع تالیف نیافتہ و چیزیکہ رقم ہشتاد و دو و طبقات ناصریت کہ منہلج از
 سلطان مغزالدین غوری تا ناصرالدین بن سیمس الدین نوشتہ و از انجا تا سرگذشت سلطان فیروز و تاریخ ضیاء البرق فی تفصیل
 یافتہ و از انوقت تا امروز کہ اکثر اوقات دین ممالک برج مرج بو و خلاق از ظلال سلطنت عظمی بی نصیب بودند چہتہ
 تالیفات ناتمام بنظر این احقر درآمد و تاریخ کہ جامع احوال تمامی ہندوستان باشد استماع نیفتادہ و اکنون کہ جمع اقطاع
 ممالک ہندوستان بہ تیغ جہانبری حضرت خلیفہ الہی مفتوح گشتہ و جمع کثرت بحدت انجامیدہ و بسیاری از مملکت غیر ہندوستان
 کہ پیچ یکی از سلاطین عظام را میسر شدہ داخل ممالک محدودہ گشتہ و امید کہ ہفت اقلیم در سایہ لوای اقبال آنحضرت مسبط امن
 گردد و بخاطر فاتر رسید کہ تاریخ جامع مشتمل بر تمامی احوال ممالک ہندوستان بعبارتی واضح از زمان سبکتگین کہ سنہ سبع و ستین
 ثلثاتہ و ابتداء ظهور اسلام در بلاد ہندوستان است تا سنہ احدی و الف موافق سی و ہفتم سال الہی کہ مبداء آن از جلوس بدقرین
 حضرت خلیفہ الہی است طبقہ طبقہ مرقوم خانہ صدق و سدا گرداند و خانہ ہر طبقہ را بفتح سوکب عالی آنحضرت کہ عنوان فخت نامہ
 مفاخرت اتصال و ہدایا و مجملی از جمیع فتوحات و واقعات و واروات حضرت خلیفہ الہی کہ این مختصر بر تابدیجا خویش عرض نماید
 و تفصیل این اجمال مفوض کتاب عالیجناب اکبر نامہ بہت کہ افاضل پناہ معارف و حقائق آگاہ جامع کمالات صورت و معنوی
 مقرب آنحضرت السلطانی علامی شیخ ابو الفضل کہ دیباچہ مکارم و معالیست بقلم بدائع رستم نگاشتنہ صحائف ایام ساختہ و تفصیل
 اسامی کتب تواریخ کہ این تاریخ بر مجملی از جمیع آنہا اشمال دارد اینست تاریخ زمینی الاخبار و روضتہ لصفاء و تاج المآثر و
 طبقات ناصر و خراتن الفتوح و تغلق نامہ و تاریخ فیروز شاہی از ضیاء البرق و فتوحات فیروز شاہی و تاریخ مبارک شاہ و تاریخ
 فتوح اسلاطین و تاریخ محمود شاہی ہند و تاریخ محمود شاہی خورد و سنہ و طبقات محمود شاہی گجراتی و آثار محمود شاہی گجراتی و تاریخ
 محمدی و تاریخ بہادر شاہی و تاریخ بہمنی و تاریخ ناصر و تاریخ مظفر شاہی و تاریخ میرزا حیدر و تاریخ کشمیر و تاریخ سند و تاریخ
 بابر و واقعات بابر و تاریخ ابراہیم شاہی و واقعات مشافی و واقعات حضرت جنبت آسیانی بہایون بادشاہ
 اناراضہ بر ہانہ و چون این تالیف مشتملست بر طبقات جمیع فرزانہ و ایان ہندوستان و انتہای جمیع طبقات بطبقہ خلیفہ حضرت
 خلافت پناہی است بہ طبقات اکبر شاہی موسوم شدہ و از جملہ اتفاقات حسنہ آنکہ لفظ نظامی کہ شعر بر انستاب نام نمونست
 تاریخ این تالیف میشود و باید کہ این جریدہ سوانح ضعیفی موجب فرید گاہی ارباب دانش شدہ سعادت افزای رقم گردون بنگا
 این کتاب بر یک مقدمہ و نہ طبقہ و یک خانہ منہادہ شدہ و مقدمہ در میان احوال غزنویان از ابتدا سبکتگین از سنہ سبع و ستین
 و ثلثاتہ با سنہ اثنی و ثمانین و خمس مائتہ و پانزدہ سال پانزدہ نفر طبقہ دہلی از ابتدای زمان سلطان مغزالدین غوری

که بلا دهبلی را متصرف شده حاکم گذاشت تا زمان سعادت قرین حضرت خلیفه الهی سی و ششمش نفر از سنه اربع و شصین و پنجاه تا سنه اثنا و الف هجری چهار صد و چهل و هشت سال طبقه و گمن سی و ششمش نفر از ابتدای سنه ثمان و اربعین و سبعه تا سنه اثنی و الف دولیت و پنجاه چهار سال طبقه گجرات مدته سلطنت ایشان از سنه ثلاث و تسعین و سبعه تا سنه ثمانین و ستمائة یکصد و هشتاد و هفت سال شانزده تن طبقه بنگاله بیت و یک تن مدت یکصد و نود و هشت سال از سنه احدی و اربعین و سبعه تا سنه تسع و عشرين و ستمائة طبقه مالوه دوازده تن مدت یکصد و پنجاه و هشت سال طبقه چون پور نود و هفت سال پنج تن طبقه سند بیت و یک تن مدت دولیت و سی و ششمش سال طبقه کشمیر بیت و ششمش تن مدت دولیت و چهل و پنج سال طبقه ملتان پنج نفر مدت هشتاد سال خاتم و در ذکر بعضی خصوصیات هند و سخنان متفرقه مقدمه در ذکر غزنویان ناصرالدین سبکتگین مدت سلطنت او بیت سال بین الدوله سلطان محمود مدت اوسى و پنج سال محمد بن سلطان محمود مدت سلطنت او پنجاه و روز سلطان مسعود بن سلطان محمود مدت سلطنت او یازده سال سلطان محمود بن مسعود مدت سلطنت او نه سال سلطان محمد بن محمود مدت سلطنت او پنج روز سلطان علی بن مسعود مدت حکومت او سه ماه عبد الرشید بن مسعود مدت حکومت او چهار سال فرج نژاد بن مسعود مدت حکومت او شش سال ابراهیم بن مسعود مدت حکومت او سی سال و بقول بعضی چهل و دو سال مسعود بن ابراهیم مدت او شانزده سال آرسلان شاه بن مسعود حکومت او سه سال بهرام شاه بن مسعود بن ابراهیم مدت سلطنت او سی و پنج سال خسرو شاه بن بهرام شاه مدت حکومت او هشت سال خسرو ملک بن خسرو شاه مدت حکومت او بست و هشت سال ذکر امیر ناصرالدین سبکتگین او غلام ترک نژاد است مملوک التنگین که او غلام امیر منصور بن نوح سامانیست در خدمت منصور بن نوح بمرتبه امیر الامر رسیده بود امیر ناصرالدین در ایام دولت امیر منصور بهر اسی ابواسحاق بن التنگین بنجار رسیده در خدمت او بمرتبه و کالت رسید چون ابواسحاق به نیابت امیر منصور حکومت غزنین رسید در خانه حکومت را با امیر ناصرالدین گذاشته نزدش استقلال تمام پیدا کرد چون ابواسحاق رخت اقامت بعالم دیگر کشید و از نو وارثی نماند سپاهی و رعیت بر حکومت ناصرالدین رضا داده اختیار متابعت او نمودند و او از روی استظهار بکار عمارت پرداخته علم ملک ستانی برافراخت و در سنه سبع و ستین و ثمانمائة طغان نامی که حکومت ولایت بست با او متعلق بود از دست پایتو زمانیکه بست را متصرف شده طغان را بر آورده بود پیش امیر ناصرالدین آمده از مدد خواست و امیر ناصرالدین لشکر کشیده بست را از تصرف پایتو بیرون آورده حواله طغان نمود و طغان قبول پیشکش بسیار کرده که از جاده متابعت بیرون نرود چون بوعده وفا نکرده نقض عهد از او صادر شد امیر ناصرالدین بست را از تصرف او بر آورده گماشته خود گذاشت چون طغنه قصد اردو جوار ملک او بود و حاکم آنجا دم استقلال نیز امیر ناصرالدین غافل بر سر آورفته او را دستگیر ساخته و در آخر او را در سلک نوکران منتظم ساخته قصد اردو قطع او مقرر داشت و از روی غم ملوکانه بجرا و جهاد کمر بست و بطرف هند و ستان میتاخت و برده و عنینت می آورد و هر جا که میکشاد بنا مسجد میگذاشت و در خرابی ولایت راجه جیپال که در آنوقت راجی

هندوستان بود و میگوشید جیپال از تاخت و خرابی که امیر ناصرالدین بولایت او می آورد به تنگ آمد و با لشکرهای آراسته و فیلان کوه پیکر بر سر امیر ناصرالدین رفت و او نیز با استقبال شتافته در سرحد ولایت خود جیپال رسید و قتال صعب اتفاق افتاد و امیر محمود بن ناصرالدین در معرکه داد جلادت و مردانگی داد و چند روز طرفین را در مقابله و مقاتله گذشت گویند در آن توپان چشمه بود اگر بحسب تفاق از چرک و قافورات در چشمه افتادی با دو برف و باران عظیم شدی امیر محمود نرسد که در آن چشمه قافورات انداختند و باد و برف بسیار شد و لشکر جیپال که بر با عادت نداشتند بسته آمدند و اسب و حیوان بسی تلف شد جیپال از روی اضطراب در صلح زود قرار یافت که پنجاه زنجیر نخل و مبلغی کثیر بخرید امیر ناصرالدین فرستد و چند کس معتبر خود بگیرد و گذاشته چند کس معتبر امیر ناصرالدین را جهت سپردن مال و ذیل همراه برد تا ادای مال نماید چون بجای خود رسید نقض عهد نمود و کما شتای امیر ناصرالدین را بعوض مردم خود که درگذر گذاشته بود عقید ساخت از شنیدن این خبر امیر ناصرالدین بغرم انتقام لشکر کشید جیپال نیز از راجه های هند مدد خواست و قریب یک لک سوار و ذیل بسیار جمع کرده بمقابله شتافت و در نواحی ملتان و قریب محاربه سخت افتاد و امیر ناصرالدین بفتح و فیروزی ختصاص یافته غنیمت بسیار از برده نخل و مال بدست آورد و جیپال گریخته بهند رفت تا بقایات بتصرف امیر ناصرالدین درآمد و خطبه و سکه او رواج گرفت و بعد ازین بکوک امیر منصور ساکن رفته و خراسان مصدر فتوحات شد و در شعبان سنه سبع و ثمانین و ثلثمائة داعی حق را اجابت لبیک گفت ایام حکومت او بست سال بود

ذکر سلطان محمود سبکتگین بعد از فوت سبکتگین امیر اسمعیل که پسر بزرگ سبکتگین است قائم مقام شده خواست که امیر محمود را از میراث محروم سازد و امیر محمود بر و غالب آمده جانشین پدر شد و لشکر بجانب بلخ کشید و ولایت خراسان را بتصرف در آورد چون آن ملک را از حسن و خاشاک مخالفان صاف ساخت و آواز کوس و لقس با طراف رسید خلیفه بغداد و القادر بالله عباسی خلعت بس فاخر که پیش از آن بپنج خلیفه پیش باوشاهی مانند آن نفرستاده بود فرستاده امین المله و بین الدوله لقب سلطان او آخر و بقعه سنه تسعین و ثلثمائة از بلخ بهرات رفت و از آنجا بیستان فته خلف بن احمد نام حاکم آنجا را بطبع خود ساخته بغزنین آمد و از غزنین بهندوستان متوجه شد و حصار می چند گرفت و بازگشت و با ملک خان خوشی کرد و اقرار یافت که ما و لاهنر ایلیک خان را باشد و و رای آن سلطان را در شوال سنه احدی و تسعین و ثلثمائة باز از غزنین غرمت هندوستان نمود

با ده هزار سوار بر پیر شاه در آمد و راجه جیپال با ده دوازده هزار سوار و پیاده بسیار و سیصد زنجیر نخل در برابر آمده معرکه کارزار بسیار است و فریقین با یکدیگر در آویخته داد مردانگی دادند و بالاخر سلطان محمود بفتح و فیروزی ختصاص یافت و راجه جیپال را با زده نفر از پسر و برادران اسیر گشت و پنجاه کس از کفار در آن معرکه بقتل رسید گویند که در گردن جیپال حامل مرصع بود که آنرا بزبان هندوستان مالا گویند و بصیران قیمت آنرا یکصد و هشتاد هزار وینار کرده بودند در گردن دیگر برادران او نیز حاملها قیمتی یافتند و این فتح روز شنبه ششم محرم سنه اشنی و تسعین و ثلثمائة بود و از آنجا بقلعه بنده که جای بودن جیپال بود رفته آن ولایت را مستحضر ساخت و چون بهار شد بغزنین مراجعت نمود و در محرم سنه ثلاث و تسعین و ثلثمائة باز بیستان رفته و ظن را منتقا و ساخته بغزنین آورد

و باز غریمت هند نموده قصد به اریته و از نواحی ملتان گذشته در ظاهر بهاریته فرود آمد و بیکر راجه انجیا از بس که بکثرت سپاه و فیلان
و ستانت قلعه مغر و لشکر خود را بمقابله سلطان گذاشته خود با تن چندی بر کنار آب سندر رفت و سلطان اینمغنی را در یافته جمعی را
بر سر او دستا دو چون فوج سلطان او را بگرد گرفتند او خنجر بر خود زوده هلاک شد و سرش را نزد سلطان آوردند سلطان تیغ بر تنایان
او را زده خلق کثیر قتل آورد غنیمت بسیار زبرده و فیل و نفاس هندوستان بدست آورده بغزنین رفت و از جمله غنائم دو سیت
و هشتاد و فیل بود گویند که چون حاکم ملتان داود بن نصر از ملاحظه بود و سلطان را حمیت دین بران داشت که او را نیز تاویب
نماید پس بغریمت ملتان سواری فرمود و از ملاحظه آنکه او آگاه نشود بر راه مخالف روان شد و اندی پال بن صیپال که بر سر راه بود
سقام ممانعت شد سلطان لشکر را بجنگ و نهمب غارت امر کرد و اندی پال بهر سیت خورده بگو بهما کشمیر گریخت و سلطان بر راه هند
بملتان رسید هفت روز ملتان را محاصره نمود حاکم ملتان بر سال نسبت هزار درم قبول نموده اجزای احکام شرعی را تعد کرده
توبه بازگشت نمود و سلطان برین قرار صلح نموده بغزنین بازگشت و این در سنه ستم و تسعین و ثلثاته بود در سنه سبع و تسعین و ثلثاته
بکارزار ترکان اشتغال داشت چنانچه در کتب مبسوط مسطور است چون در ربیع الآخر سنه ثمان و تسعین و ثلثاته بفتح و فیوری از آن
کارزار فراغت یافت خبر رسید که سوکیال پسر راجه هند که در دست ابوالطی سحوری اسیر افتاده اسلام آورده بود راه اترک پیش
گرفت قرار نمود سلطان محمود او را تعاقب نموده بدست آورده مجبوس ساخت تا در آن حبس در گذشت و سلطان محمود در سنه
تسع و تسعین و ثلثاته دیگر بار بهندوستان آمد و با اندی پال کارزار نموده او را بهر سیت و اوسی زنجیر فیل و غنیمت بسیار بدست آورد
و از آنجا بقلاعه بهمیم گمرفته و آن قلعه را محاصره نمود و اهل قلعه امان خواسته در باز کردند سلطان با سعد و از خاصان قلعه
در آماه از خزان زر و سیم و الماس و انچه از زنان بهم نهاده بودند گرفته مراجعت کرد و فرمود که چند تخت طلا و نقره بر درگاه نهاده
آن همه سوال را در میدان وسیع بختند تا سپاه و رعیت از قفرج آن حیران شوند و این واقعه در اوائل اربعه مائه بود و سلطان غازی
باز در سنه احدی و اربعه مائه از غزنین قصد ملتان نموده انچه از ولایت ملتان مانده بود تمامی متصرف شد و فراسط و ملاحظه که
انجیا بودند اکثری را بکشت و دست بر بعضی را بقلعه بند کرد تا انجیا بمروند و درین سال داود بن نصر بغزنین برود بقلعه غورک
فرستاده مجبوس داشت تا بهما نجا مرگ یافت و چون بسلطان رسید که تمام سر نام در هند شهر سیت و تجانه بزرگ انجیا است
و در آن تجانه سیتی است که نام آن جگر سوم است و اهل هند آنرا می پرستند سلطان بغریمت جهاد لشکر را جمع آورده در سنه
اشی و اربعه مائه متوجه تائیسر شدند و صیپال خبر یافته ایچی فرستاده که اگر سلطان ازین غرم بازگردد و پنجاه فیل بشکیش بغریمت سلطان
بدان التفات نموده چون تائیسر رسید شهر را خالی دید لشکریان انچه یافتند غارت کرده و بهما را شکسته و بت جگر سوم را
بغزنین بردند سلطان فرمود که آن بت را بر درگاه نهاده بی سپر خلاق ساختند و سلطان در سنه ثلث و اربعه مائه فتح غزین
نموده حاکم اندی را گرفتار آورد و در آخرین سال ابوالنورس بن بها و والد دولت از غلبه تسلط بر او را پناه بسلطان محمود آورده
سلطان نامها نوشت تا میان ایشان صلح افتاده بهمدین سال رسول غزین بر سر کرد او را مهارت گفتندی رسید علما و فقها

سلطان گفتند این رسول بر مذہب قرامطست سلطان اورا تشہیر فرمودہ اخراج کرد در سنہ اربع و اربعہاتہ سلطان لشکر
 بر سر قلعہ نندہ کہ در کوہ بالتانہست کشید نزد جیپال مردان کاری بجافظت قلعہ گذاشتہ خود بدترہ کشمیر در آمد سلطان بہ نندہ
 رسیدہ قلعہ را در میان گرفتہ شروع در قنعت و سازد و ات و اسباب قلعہ گیری نمود اہل قلعہ امان گرفتہ قلعہ را دادند سلطان محمود
 باتن چند از نزدیکان خود قلعہ در آمدہ و اسباب و اموال کہ آنجا بود ہمہ را برداشت و ساغ را بکو توالی آنجا تعیین نمودہ رود
 کشمیر کہ نزد جیپال آنجا بود ہمدانہ نزد جیپال از آنجا نیز گزینت و سلطان بان درہ در آمدہ ضمیمت بسیار از بردہ و زر بدست آورد
 بسیاری از کفار را دین اسلام در آوردہ شعرا اسلام نہادہ بغزین آمد و باز در سنہ سبع و اربعہاتہ از قلعہ و کشمیر آورد و حصار کوہ کو
 را کہ بر قنعت و متانت مشہور بود محاصرہ کرد و چون مدبرین گذشت و با و برفت و شدت سر ما شد و مد و کوہ کشمیر باین رسید
 سلطان ترک محاصرہ دادہ در ایام بہار بغزین رفت و ہمدین ہمال ابو العباس نامون خوارزم شاہ از خوارزم نامہ سلطان محمود
 نوشتہ خواہر اورا خواست سلطان محمود اجابت کردہ خواہر را بخوارزم فرستاد و در سنہ سبع و اربعہاتہ جمعی از او با شہنشاہ محمود
 بر سر خوارزم شاہ آمدہ اورا کشند سلطان از غزین ببلخ آمد و از آنجا قصد خوارزم نمودہ چون بصر بند رسید کہ سرحد خوارزمست محمد
 بن ابراہیم طائی را مقدمہ لشکر اعتبار کردہ پیشتر فرستاد و وقتیکہ ایشان منزل گرفتند و بناز با مدو مشغول گشتند خازناس کہ سپہ سالار
 خوارزمیان بود از کینگاہ آمدہ بر ایشان تاخت و جمعی کثیر را بقتل آوردہ آن جمعیت را متفرق ساخت چون اینخبر سلطان رسید
 فوجی عظیم از غلامان خاصہ خود را بتعاقب تعیین فرمود ایشان بدبال و رفتہ اورا دستگیر کردہ نزد سلطان آوردند چون سلطان
 بقلعہ ہزار اسپ رسید لشکر خوارزم جمعیت ہستند او ہرچہ تمامہ در مقابل آمدند جنگ عظیم و پیوست آخر شکست بر لشکر خوارزم افتاد
 اہلنگین بخاری کہ سپہ سالار ایشان بود اسیر گشت سلطان بالشکر خود و بخوارزم آوردہ اول قاتلان ابو العباس را بقصاص سائند
 و امیر حاجب خود النوبتاس را خطاب خوارزم شاہی دادہ ولایت خوارزم و ارگج ارزانی داشت و از آنجا بلخ آمدہ ولایت ہرات
 را بپسر خود امیر سعید داد و ابو سہیل محمد بن حسین وزنی را وکیل او ساختہ ہمراہ فرستاد ولایت کورکان را بامیر محمد دادہ ابو بکر قسطنط
 را با و ہمراہ کرد و در سنہ تسع و اربعہاتہ سلطان محمود بغزینت استخیر ولایت قنوج لشکر کشید از ہفت آہن لٹاک گذشت چون بسرحد
 قنوج رسید کورہ نام حاکم آنجا اطاعت نمودہ امان خواست و پیشکش داد سلطان از آنجا بقلعہ ہر نہ رسید و حاکم آن قلعہ
 بقوم و خویشان خود سپردہ خود بگوشہ رفت اہل قلعہ تاب مقاومت نیاوردہ ہزار بار ہزار در ہم کہ دو لٹک سجاہ ہزار و سہ باشد
 و سی زنجیر نیل پیشکش گذرایندہ امان یافتند و از آنجا بقلعہ ہا و ن کہ بر کنار جون واقعست آمد رای آن قلعہ کلیند نام فیل
 سوار شد خواست از آب گذشتہ فرار نماید لشکریان سلطان تعاقب نمودہ چون باور رسیدند او خود را بہ خنجر ہلاک ساخت
 بیت زیستن چون بکام خصم بودہ مردن از زیستن بسی بہتر و قلعہ مفتوح گشتہ ہشتاد و پنج فیل و ضمیمت بی نہایت
 بدست لشکر اسلام افتاد و از آنجا بشہر منورہ رسید و این منورہ شہریت بزرگ مشتمل بہ تاجا نہا عظیم و موکدشن بن باس
 دیوست کہ بہندوان اورا محل حلول واجب تعالی و اشد العصبہ چون سلطان باین شہر رسید چکیس جنگ پیش نیامد لشکر

سلطان تمام آن شهر را غارت کرده بتخانها را سوختند و اموال بی نهایت بدست آوردند و یک بت زیرین را بفرموده سلطان شکستند و رون او نود و هشت هزار سی صد شقال ریخته بود یک پاره یاقوت کجی یافتند که وزن او چهار صد پنجاه شقال بود گویند چند رای که از راجهای هندوستان بود فیلی داشت بغایت قوی بکلی و نامدار و سلطان او را به بهای گران خریداری میکرد و میر شده بود و بحسب اتفاق در وقت مراجعت از سفر قنوج آن فیلی در شبی بی فیلبان گریخته بمر ابروه سلطان قریب رسید سلطان او را بدست آورده خوشحالی کرده خداداد نام نهاد و چون نبرین رسیده غنایم سفر قنوج را شمار کردند نسبت داند یا هزار هزار درم آمد و پنجاه و دو سه هزار برده و سیصد و پنجاه داند فیلی بود و مرویست که چون سلطان محمود شنید که نندا نام راجه رای قنوج را بواسطه آنکه سلطان محمود را اطاعت و انقیاد نموده بود قبیل رسانیده سلطان بمستحصال نندا غریمت مصمم ساخته در سنه عشر و اربعه متوجه هندوستان شد و چون آب چون رسید نزد جیپال که چند مرتبه از لشکر سلطان گریخته بود با مداد و اعانت نندا در برابر سلطان آمده لشکرگاه ساخت و چون آب عمیق در میان بود بی حکم سلطان کسی از آب نمی گذشت اتفاقاً شخصت نفر غلام خاصه سلطان بیکبار از آب گذشته تمام لشکر نزد جیپال را در هم آورده شکستند نزد جیپال با تن چند از کفار بدر رفت و غلامان پیش سلطان نیامده قصد شهری که در آنجا بود کردند شهر را خالی یافته غارت و تاراج نموده بتخانها را برانداختند سلطان از آنجا روی بولایت نندا آورد و نندا مستعد قتال گشته لشکر عظیم گرد آورد و گویند سی و شش هزار سوار و صد چهل و پنجاه پیاده و سیصد چهل فیلی در لشکر او بود چون سلطان در برابر او نزول نمود اول پیش او رسول فرستاده او را باطاعت و اسلام دعوت نمود نندا کردن از انقیاد و تافه بجنک قرار داد و بعد از آن سلطان بر بلندی برآمد تا لشکر نندا را بچشم قیاس در نظر آرد کثرت لشکر او را معاینه کرده از آمدن پشیمان شد و جبین نیاز بر زمین و خشوع نموده از حضرت بی نیاز فتح و ظفر خواست و چون شب اندر آمد خوبی عظیم در خاطر نندا راه یافته تمام اسباب و آلات بجای گذاشته با مخصوصان راه فرار پیش گرفت روز دیگر سلطان ازین معنی اطلاع یافته سوار شد کمینگاه را نیک بسته بی لشکر او را ملاحظه کرد و چون از مکر و عذرا و خاطر جمع شد دست بغارت و تاراج دراز کرد و نندا عالم غنیمت بدست لشکر اسلام افتاد و اتفاقاً در پیشه پانصد و هشتاد و نیمی فیلی از فیلبان لشکر نندا یافتند غنیمت گرفتند و سلطان با ظفر و اقبال مراجعت نموده نبرین رفت و همین ایام خبر رسید که قیرات و نورد و دره ایست که اهل آن کافر اند و جایی محکم دارند سلطان با حصار لشکر با فرمان داده از قسم آهنگر دروگر و سنگراسن جمعی کثیر همراه گرفته رو بآن دیار نهاد و چون نزدیک بآن موضع رسید اول قصد قیرات کرد و قیرات جایست سردی و میوه بسیار دارد و مردم آن شهری پرستند حاکم آن همیشه لطاعت نمود و اسلام آورد و سائر مردم آن دیار نیز بیجاوت اسلام رسیدند و صاحب علی ابن الت ارسلان بتیغیر نوزاد فرمود و او رفته آن دیار را فتح کرده قلعه بنا نهاد و علی بن قدر جوق را بکوت و آن قلعه لقب نموده گذاشت و در آن دیار نیز اسلام بطوخ پاکیزه اشکلا شد و در سنه اثنی عشر و اربعه متوجه کشمیر نموده لوه کوت را محاصره کرد مدت یکماه آنجا اقامت نمود و چون بواسطه استحکام و ارتفاع آن قلعه دست بتیغیر آن رسید از آنجا برآمد و بجانب لاهور و باکره روان شده لشکر در آن کوهها بغارت و تاراج پرگنده شده و غنیمت از حد حصه زیاده بتصرف لشکر اسلام قنوج

در اول بهار با ظفر و اقبال نغزین مراجعت نمود و در سنه ثلث و عشر و اربعه با قصد ولایت نندا کرده چون بقلعہ گوالیار رسید آن قلعہ را محاصره کرد چون چهار روز گذشت حاکم آن قلعہ رسولان فرستاده سی و پنج زنجیر نیکل مشکیش نموده آن طلبید سلطان این صلح از و پذیرفته متوجه قلعہ کلنجر که در بلاد ہندستان است و حکام مثل ندارد و لوامی توجہ بر افراختہ محاصره نمود چون مدتی برین گذشت نندا حاکم آن قلعہ سیصد نیکل مشکیش نموده رہنما خواست و چون این فیلان را بی فیلبانان از اندرون قلعہ سرواوند سلطان فرمود تا ترکان فیلان را گرفته سوار شدند اہل قلعہ از نظارہ آن تعجب نمودند و از ترکان عبرت گرفتند و نندا شعری بزبان ہند در مدح سلطان گفتہ فرستاد سلطان آن شعر را بر فصحای ہند و دیگر شعرا کہ در ملازمت او بودند عرض کردہ ہمچہ تمسین نمودند سلطان بآن مہابات نموده منشور حکومت پانزہ قلعہ با تخت دیگر در وجه صلح با و فرستاد و نندا نیز مال جواہر بی نہایت در عرض بخدمت سلطان ارسال نموده و سلطان از انجا منصور و مظفر نغزین رفت و در سنہ اربع عشر و اربعہ سلطان عرض لشکر خود گرفت و رای لشکر می کہ در اطراف ولایت بود پنجاہ و چہار ہزار سوار و ہزار سیصد نیکل نقر در آمد و در سنہ خمس عشر و اربعہ با بلخ آمد و در نیوقت مردم ماوراء النہر از علی تمکین قتل نمودند سلطان بغیر میت فرغ او از چون گذشت سرداران ماوراء النہر یکی یک با استقبال شتافتہ فراخو حالت خود مشکیش گذرانیدند و یوسف قدرخان کہ بادشاہ تمام ترکستان بود با استقبال آمدہ از راه محبت دوستی با سلطان ملاقات کرد و سلطان از آمدن او خوش حالیہا کرد و جشنہا آراست و بیکدیگر بیدیدہ و سوغات دادند و سلطان از نفائس ہندوستان جواہر آبدار و فیلان کہ پیکر گذرانیدہ و صلح و برضا از یکدیگر جدا شدند و علی تمکین خبردار شدہ گریخت و سلطان کسان را بتعاقب او تعیین نمود و گرفتہ آوردند و سلطان او را مقید ساختہ بقلعہ از قلعہ ہندوستان فرستاد و از انجا مراجعت نمودہ نغزین آمد و درستان در نغزین گذرانند و مقتضای عادت خویش بالشکر بجانب ہندوستان بقصد تسخیر سومات کشیدہ این سومات شہریت بزرگ بر ساحل دریای محیط و معبد بر اسم ہست و بتان زرین دران بتخانہ بسیار بود و بت بزرگتر از انست نام در تواریخ بنظر رسیدہ کہ در زمان ظہور حضرت ختمی پناہ صلی اللہ علیہ وسلم این بت را از خانہ کعبہ بر آورد و انجا آوردہ بود نندا از کتب سلف بر اسم معلوم میشود کہ چنین ست این بت در زمان کشن کہ چہار ہزار سال میشود موجود بر اسم ہست رد بقول بر اسم کشن انجا غیبت نموده القصد چون سلطان بشہر تروال من رسید شہر خالی دید فرمود تا غلہ برداشتند و راہ سومات پیش گرفتند چون بسومات رسیدند اہل انجا در قلعہ را بروی سلطان کشیدند بعد از جنگ و ترو و بسیار قلعہ مفتوح گشتہ لوازم غارت و تاراج بعمل آمد و خلق کثیر قتل و اسیر شد و بتخانہا را شکستہ از پنج برکنند و سنگ سومات را پارہ پارہ کردہ پارہ نغزین بر آوردند ^{حلیہ} گذارستہ و سالہا آتنگ انجا بود سلطان از انجا لوامی مراجعت فرماتہ بواسطہ آنکہ پریم دیونا نام راجہ عظیم الشان از راجہا ہندوستان در سرراہ بود مقتضای وقت جنگ او را اصلاح ندیدہ براہ سندی متوجہ بلتان شدہ برین اہل بعضی جا ہا از کم آورد بعضی از علی محنت تمام بحال لشکریان رسیدہ محنت و شقت بسیار در سنہ سبع عشر و اربعہ نغزین آمد و درین سال قادر با نندا سلطان محمود نوشتہ لوامی خراسان و ہندوستان نیمروز و خوارزم فرستاد و سلطان را و فرزندین و برادران او را دران نامہ لقبہا

سلطان کعب الدوله و الاسلام و امیر سعود را شهاب الدوله و جمال المله و امیر محمد را جلال الدوله و جمال المله و امیر یوسف را
عضد الدوله و مویده المله نوشت که هرگز تو و سعید خود گردانی مایه آنکس قبول داریم و این نامه در بلخ بسطام رسید درین سال
سلطان بغیرت ماسش و اوان جتانی را که در وقت مراجعت از سوس تا لشکر سلطانی او بسیار کرده انواع آزار رسانید و بوند با لشکر
عظیم بجانب ملتان رسید فرمود تا چهار صد کشتی ساختند و بر کشتی سه شاخ آهنین در کمال قوت حدت مضبوط پر و اقصای
پیشانی کشتی دووی دیگر بر دو پهلوی او چنانچه هر چه مقابل این شاخها آمدی خورد بشکست و معدوم گشتی و این همه کشتیها را در
آب همچون انداخته در کشتی بست نفرانزدیکان و قاروره نطق نشانده رو با استقبال آورد و چنان خبردار شده اهل و عیال خود را
تحریر فرستاده خود با جریده در مقابل نشستند و چهار هزار بروایتی هشت کشتی در دریا انداخته و در هر کشتی جمعی صلح در آورده مقابله
مقاله ساختند چون طرفین بهم رسیدند جنگ عظیم در پیوست کشتی چنان که مقابل کشتی سلطان آمدی چون بشاخ رسیدی بشکستی و
غرق شدی تا همه همچنان غرق شدند و بقیه که ماندند علف تیغ گشتند و لشکر سلطان بر سر عیال ایشان رفته همه را اسیر ساختند
و سلطان منظر و منصور بغزنین مراجعت کرد و در سنه ثمان و عشر و اربعه سلطان محمود امیر طوس ابو الجرب ارسال از آنجا فرود آمد
تا رفته ترکمانان را استقبال نماید امیر طوس بعد از جنگهای عظیم سلطان نوشت که تدارک فساد ایشان بجز آنکه سلطان بذات
خویش حرکت فرماید ممکن نیست سلطان بذات خویش توجه نموده استیصال ترکمانان نمود و از آنجا بری رفته خزان و دقان
که حکام آنجا بساکنان دراز انداخته بودند بی محنت و مشقت بدست آورد و از باطل مذهبان و فرامط آنجا بسیار بود و در هر کشتی
شد قبیل رسید و این ولایت ری و اصفهان را با امیر سعود داده خود بغزنین مراجعت نمود و در اندک زمانی علت دق بهم رسانیده
هر روز آن علت قوی میگشت و سلطان بتکلف خود را در نظر مردم قوی مینمود تا باین حال بیخ رفت و چون بهار آمد بجانب
غزنین و نهاد و آن مرض قوی تر گشت و بغزنین بهمان مرض روز پنجمین نسبت و سوم ربیع الآخر سنه صدی و عشرين اربعه
در گذشت جمعا الله علیه مدت سلطنت او سی و پنج سال بود گویند در زمان سکرات موت سلطان فرمود که خزان و اموال
بقیه او را بنظر آدمی در آوردند و از مفارقت آنها حسرت میخورد و آه میکرد و دانگه ازان کسی نداده و از ده بار سفر نهند نموده
و جهاد کرده بود ذکر جلاله و دل جمال المله محمد بن محمود در آنوقت که سلطان محمود از عالم رفت امیر سعود در
سپاهان و امیر محمد در گورکان بود امیر علی بن امل ارسال که خویش سلطان محمود بود امیر محمد را طلبیده در غزنین بر تخت
نشاند امیر محمد اول بطلو مان توجه نموده غوری کرده در آبادانی و عموری ولایت سعی نمود و در خزان را کشاده و وضع و سر
را بهره در گردانید و یعقوب بن یوسف بن ناصر الدین را که عم او بود سپه سالار ساخته بخلعت نوازش فرموده خواجه ابو یوسف
بن حسن الحوری را بوزارت اختیار نموده تمام کار مملکت بعد او گردانید و از زانی دیوانگری در زمان او پیدا شده بخارا را طرا
رو بغزنین آوردند و رفاهیت تمام ترین حال رعیت و سپاه گردید با وجود این که لهامی خلایق بسطانت امیر شهاب الدوله
ابو سعید سعود مائل بود و چون پنجاه روز از وفات سلطان محمود گذشت امیر ایاز با غلامان اتفاق رفتن بسوی سعود کرده

سوگند با خوردن کسی نزد ابوالحسن علی بن عبدالله که او را علی و ابی گفتندی فرستاده او را نیز با خود متفق ساختند و زو و دیگر غلامان
یکجا شده بطوعه درآمدند و بر اسپان خاصه ششست به کابره تمام برآمدند و راجه بیست پیش گرفتند امیر محمد سونذیرای بند و را بالشکر بسیار
متعاقب ایشان فرستاده چون سونذیرای با ایشان رسید جنگ در پیوست سونذیرای و جمعی کثیر از بندد ان کشته شدند
و از غلامان نیز جمعی کثیر بقتل آمده سرهای ایشان را نزد امیر محمد فرستادند و ایاز و علی و ایه هم بچنان باتفاق غلامان مجمل میفرستند
تا با امیر مسعود در نیشاپور رسید و خدمت بجای آوردند امیر مسعود خوشحال شده عذر راه خواست و احوال پرسید و امیر در غزنین
بعیش و سرور مشغول شد و چون مدت چهار ماه برآمد نغمه و تا سر پرده را بجانب پست بر آوردند و جمعیت تمام از غزنین برآمده چون
بنیکنا باد رسید تمام سرداران لشکر اتفاق نموده با امیر محمد پیغام کردند چون تمام خلق بطبع و شفا و امیر مسعود و اندو یقین است که تو مقاد
او نمیتوانی کرد صواب آنست که تو بجای خود بنشین و ما پیش آورفته از تو و از خود عذر خواهیم داد و ترا پیش خود خوانده تا ما و تو بجان امین
باشم امیر محمد در جانب چاره ندید پس امیر دوست و علی حاجب و دیگر مران لشکر امیر محمد را بر قلعه دج برده نشانند تمام لشکر و خزائن بسوا
امیر مسعود روان گردیدند و بهرات رفتند ایام حکومت او بجا به نرسیده ذکر ابوسعید مسعود بین الدوله سلطان
محمود چون ایاز بن ایماق و علی دابه بن نیشاپور نزد امیر مسعود فرستند او قویدل شده بداد و عدل توجه نمود و چون روزی چند
برین بگذشت ابوسهل مرسل بن منصور بن افلیج کرد و خیر از لوازمی از امیر المومنین انقاد را بشد آورد و مورد انعام و الطاف گردید امیر مسعود
از نیشاپور بهرات آمده و علی حاجب در نیوقت با امیر مسعود رسید انواع نوازش یافت و تمام چشم و خراتن با امیر مسعود رسیده از بهرات بلیج آمده درستان آنجا
گذراند ابوالقاسم احمد بن حسن بمیندی را که حکم سلطان محمود در قلعه کلج در بند بود و طلبیده وزارت اختیار نموده می جنگ سکال افریو تاردار کردند و
دیگر کسان که با امیر مسعود مخالفت و زریده با خصم او موافقت کرده بودند همه را مستاصل ساخت و امیر احمد بن مالیکش
خازن سلطان محمود را مصادره کرده مال بسیار از دستد او را بهند و ستان فرستاد و چون احمد بهند و ستان رسید
عصیان و زریده ابوطالب رستم محمد الدوله نغمه و تا امیر مسعود از بهند نغمه بن آمد امیر حسین بن معدان که امیر مکران بود از
برادر شکایت نزد امیر مسعود آورد و امیر مسعود میر تاش فرانس را مثال داد و تا انصاف میر حسین از برادر او گرفت و او بکران نشان داد
امیر مسعود از بلخ نغمه بن آمد اهل شهر خوشحال نمود و با استقبال فرستند و آئین بستند و درم و دینار نشان کردند و از غزنین قصد
سپاهان و ری نموده چون بهرات رسید مردم میر حسن و ما و از ترکمانان بنا لیدند پس امیر ابوسعید عیدروس بن عبدالغزیر
بالشکر انبوه بر سر ترکمانان تعیین نمود و او با آنها رسیده جنگ در پیوست و از طرفین کس بسیار کشته شدند لشکر امیر مسعود چند
مرتب جنگ کرده باز گشتند و در سه ثلث و عشرين و اربعه خواجه احمد بن حسن فرمان یافت و خواجه ابوسعید احمد بن محمد
عبد الصمد که بحسن تدبیر و اصابت رای مشهور بود بجای او وزیر شده بخوارزم رفته آن نواحی را آبادان ساخت و از آنجا با
خدمت امیر مسعود آمد و امیر مسعود نغمه بن رسید در سده اربع و عشرين و اربعه مقصد بهند و ستان نمود بر سر قلعه سمرسنگ
در دوره کثیر واقع است رفته آن قلعه را بمحاصره در گرفت عاقبت آن قلعه را کشاد و غنائم بسیار بدست آورد و از آنجا

نغزین رفت و در سنه پنجاه و هشتم و اربعه قضاصل و ساری کرد مردم اندیاری کجا شده مستعد قتال گشتند چون لشکر
 نغزین بفتح و غیره اختصاص یافت امیر طبرستان رسولان فرستاده و خطبه بنام امیر مسعود قبول کرده پس خویش همین برادر را
 خود شروین بن سرخاب را که بگردگان فرستاده امیر مسعود از آنجا روانه نغزین آورده چون به نیشاپور رسید مردم از دست
 ترکمانان نظم نمودند امیر مسعود بکندی حسین بن علی بن میکائیل با لشکر انبوه بر سر ایشان فرستاد چون لشکر بموضع شنید
 اتفاق رسید رسول ترکمانان آمده مقام گذارد که مابنده و مطیع درگاهیم اگر انقدر شود که حد جز خورما شخص شود و اگر کسی بشا
 و نه کسی از آزاری پس بکندی بار رسولان درشت گفته جواب داد که میان ما و شما خبر بشمشیر صلح نیست اگر اطاعت کنید و از
 کارهای درشت باز آید و کسی پیش امیر مسعود فرستاده نوشته بنام ما آید تا از شما دست باز داریم ترکمانان این مضمون از
 زبان رسولان شنیده پیش آمدند و حرب صعب اتفاق افتاد عاقبت ترکمانان شکست یافته پشت به کرداوند بکندی عقب
 ایشان در آمده اهل و عیال ایشان را اسیر کرد و غنائم بسیار بدست آورد و در وقت مراجعت که جمعیت بکندی در پی عنینت
 متفرق بود و ترکمانان از تنگهای کوه بر آمده حمله بر لشکر بکندی آورد و تا دو شب بار و زجر قائم بود بکندی حسین بن علی
 را گفت جای استادن نیست حسین ثبات ورزیده جنگ قیام نمود بدست ترکمانان اسیر گشت و بکندی گر خنجه نزد امیر مسعود
 و امیر مسعود چون نغزین آمد خبر طغیان احمد بن مالکین رسید امیر مسعود بانته بن محمد علی را که سالار هندوان بود بر سر او فرستاد
 و چون مقابل هم دیگر شدند جنگ در پیوست بانته کشته شد و لشکر او متفرق گشت چون این خبر با امیر مسعود رسید ملک بن حسین را
 که سپه سالار هندوان بود فرستاد و اورفته جنگ کرده احمد را شکست داد که از لشکر احمد بدست افتاد گوش و بینی ویرانید و احمد
 بسنده گر خنجه خواست از آب سنده گذرد اتفاقاً سیلی رسیده او را در ر بود و غرق ساخت و چون آب او را بکنار انداخت
 سر او را بریده پیش ملک آوردند ملک آنسر از نزد امیر مسعود فرستاد و در سنه سبع و هشتم کوشک نوباً تمام رسید و تخت
 زرین مرصع بجا آوردان کوشک نهادند و تاج زرین مرصع بجا آوردن بهفتاد من از بالا آن تخت برنجیرهای طلا آویختند
 و سلطان بران تخت نشسته آن تاج آویخته برابر سر نهاده بار عام داد و هم درین سال امیر مسعود در اطبل و علم داده به بلخ فرستاد
 و خوب جانب هندوستان لشکر کشید چون بقلعه ماسی رسید آنقلعه را کشاد و غنیمت بسیار بدست آورد و از آنجا ر و بقلعه
 سونی پت لشکر آورد و حاکم آن قلعه دنیال بهرام خبر داشت که گر خنجه در پیشها پنهان شد لشکر اسلام آن قلعه را مفتوح ساخت
 تمام بجانها را بر انداخته غنائم بسیار بدست آورد و چون خبر دنیال یافتند بر سر او رفتند و خبر داشتند تنها بدر رفت و تمام لشکر
 او را قتل و اسیر کردند و از آنجا بدره رام توجه نمود و چون خبر یافت مشکیش بسیار فرستاده پیغام کرد که چون پیرو ضعیفم خدمت
 نمیتوانم رسید امیر مسعود عذرا و را پذیرفته دست از بازداشت و امیر المومنین ابو محمد بن مسعود در اطبل و علم داده بلاهور فرستاد
 و خود نغزین مراجعت نمود در سنه ثمان و هشتم بحجت تدارک فساد ترکمانان از نغزین به بلخ آمد و ترکمانان از شنیدن این خبر
 ولایت بلخ را گذاشته با طرف رقتند درین اثنا خبر رسید که چون قدر خان مرده از پورکین که بجای او نشسته رعیت را متفرق ساخت

تمام ولایت ماورالنهر شوریده است بامید آنکه ولایت ماورالنهر بدست آرد از آب چون گذشته روی بسوی ولایت است
 ماورالنهر آورد تمام سرکشان ماورالنهر خاستها خود خالی کرده گریخته بچکس بجنگ پیش نیامده چون چند روز برآمد خواب احد بن محمد
 عبدالصمد وزیر از بلخ نامه فرستاد که داود ترکمان باجمیعت تمام قصد بلخ نموده است و من آنقدر جمیعت و آلات را
 ندارم که مقاومت او تو انهم کرد امیر سعید در ساعت از ولایت ماورالنهر مراجعت اختیار کرده رو بیخ آورد و داود ترکمان از
 وزیده بجانب مرو شد امیر سعید بلخ رسید بتعاقب داود و کورگان رفت و از آنجا چند کس از دست علی قندری بشکایت نزد
 امیر سعید آمدند و ابن علی قندری عیار و شکر بده دست و رازی بسیار در آن فراموش میگردد و امیر سعید او را با طاعت از
 قبول نکرده همچنان بازار خلق مشغول شد و قلع که در آن فراموش عیار خود را بر آن کلمه برده است تا آنکه امیر سعید از
 تعیین فرموده آن قلع را منسوخ ساخت و او را نزد امیر سعید آورده بردار کرد چون ترکمانان خبر حرکت امیر سعید را
 شنیدند از بلخی فرستاده پیغام کردند که ما بنده و مطیع هم اگر چه را خور ما شخص شود تا ستور و اهل و عیال آنجا را
 خویش خدمت باشیم امیر سعید و طلسم ایشان را میزدول داشته کس نزد پیغمبر که سردار ایشان بود فرستاد تا او
 از کتاب اعمال ناشایسته نماید و حد چرخ را ایشان معین ساخت برین جمله عهد و قول و قرار یافته امیر سعید و از آنجا بمرات
 در راه جمعی از ترکمانان بالشکر امیر سعید زوده تی چند را قتل آوردند و پاره اسباب را بعارت بردند امیر سعید و جماعت را ابتدا
 ایشان فرستاده همه را قتل آوردند و اهل و عیال ایشان را اسیر کرده با سرهای ایشان نزد امیر سعید آوردند امیر سعید و تمام آن
 برخران بار کرده نزد پیغمبر فرستاد و پیغام کرد که هر که نقض عهد کند سرای او این باشد پیغمبر عذر خواست تا آنکه ما
 و آنجا را آنچه خواستیم امیر خود کرد امیر سعید از بمرات بپیشاپور و از پیشاپور بطوس رفت و نزدیک طوس جمعی از ترکمانان پیش
 آمده جنگ کرده اکثری قتل رسیدند و درین وقت خبر آوردند که مردمان باور و حصار خود را بر ترکمانان دادند امیر سعید و آن
 حصار را کشاده مردم آنجا قتل آوردند و باز پیشاپور آمده زمستان آنجا گذرانید و چون بهار آمد در سه تالشین و اربعه
 طغرل ترکمان بجانب ماورد رفت طغرل خبردار شده بجانب ترن ماورد مثل امیر سعید برگشته از راه مننه سوی شرس آمد و ایا
 مندن خراج نمیدادند ایشان را بدست آورده جماعت را کشت و جمعی دیگر را دستها برید و حصار ایشان ویران کرد و از آنجا بطرف
 دامغان حرکت کرد و چون با آنجا رسید ترکمانان از اطراف هجوم نموده راهها را بر لشکر غزنین گرفتند امیر سعید صفها ترتیب
 داده مستعد قتال شد ترکمانان بر لشکر آراسته در مقابل آمدند و جنگ عظیم رو داد و درین اثنا اکثر سالاران لشکر غزنین برگشته
 بدشمن درآمدند و سلطان خود تنها در میدان درآمده چند کس از سرداران ترکمانان بضر شمشیر و نیزه دگرزینداخت و جمعی از
 لشکر غزنین بدشمن درآمدند و درین وقت پشت بمعرفه داده بجانب غزنین فرار اختیار نمودند چون چکس نزد امیر سعید و نماز قوت
 و مردانگی خود از آن معرکه بدرآمد و چکس با قدرت آن نبود که در عقب او آید این واقعه در هشتم رمضان سنه احدی و تالشین و
 اربعه تروی و او جوانا برود در آمد چند کس از لشکر ایلان باو ملحق شدند و از آنجا که از راه غور غزنین درآمد سالاران را که برگشته پشت

بمعه داده بودند علی و حاجب بزرگ سپاهی و مکتدی حاجب همه را گرفته مصاوره کرده به هندوستان فرستاده و قلعهها
 بند کرده همه در آن بند کردند امیر مسعود خواست که لشکر را به هند برود تا در هند قوتی بهم رساند و لشکر بسیار گرد آورد و بر سر ترکمانان
 رفته سزای ایشان در دامن روزگار بند پیش امیر مسعود در امارت بلخ داده خواجہ محمد بن عبد الصمد وزیر را با و همراه کرده
 بلخ فرستاد و ارتکین حاجب بجا او تعیین نمود و چهار هزار کس را با و همراه کرده امیر محمد را با و هزار کس بجانب ملتان فرستاد
 و امیران دیار را بجانب کوه پای غزنین فرستاد تا افغانان آنجا را که عاصی بودند نگاه دارد و نگذارد که با نولایت حضرت
 رسانند و تمام خراسان محمود که در قلعه مابو و غزنین آورد و بر شتران بار کرده بجانب هند روان شد و هم از راه کهنستان
 تا برادرش امیر محمد را از قلعه ترغند پیش آورد و چون بر باطباریکه رسید غلامان او بجز آنه رسیده شتران را غارت کردند و درین اثنا
 امیر محمد با بخار رسید چون غلامان دانستند که این قدمی پیش نمیرود دیگر آنکه امیری دیگر باشد بضرورت نزد امیر محمد رفته او را با و شکر
 قبول کردند و هجوم نموده بر سر امیر مسعود آمدند امیر مسعود در آن رباط حصاری شد روز دیگر تمام لشکر هجوم کرده امیر مسعود را از اندرون
 رباط باریکه بر آوردند و در بند کردند در قلعه گیری نگا داشتند و آنجا میبود تا تاریخ یازدهم جمادی الاول سنه اثنی و ثلاثین و
 اربعه ات از زبان امیر محمد پیغام دروغ بگو تو ال کبری رسانیدند که امیر مسعود را کشته سر او نزد ما فرست که تو ال بموجب این پیغام سر
 او را جدا کرده نزد امیر محمد فرستاد امیر محمد گریه بسیار کرد و آن مردم را که سعی کرده بودند ملاست نمود و ذکر شهاب الدین
وقطب الملک ابو الفتح مودود بن مسعود چون خبر قتل امیر مسعود به سپه او امیر مودود در بدستان رسید خواست با تمام
 بجانب باریکه حضرت نماید ابو نصر احمد بن محمد بن عبد الصمد او را از آن غرمت باز داشته بغزنین آورد و مردمان غزنین همه با استقبال
 آمده غرمت کردند و انفت نمودند و از آنجا لشکر انبوه بقصد عم خود امیر محمد برآمد چون بدین نواحی صفها ترتیب یافت و حرب
 در پوست تمام روز جنگ بود چون شب در آمد هر یک از غنیم خود حساب گرفته بجا نویس بگو نمود و امیر خود در آن شب بمحل سید منصور که در لشکر امیر
 کس فرستاده او را از خود ساخت آنچه از محل سید منصور در وقت شب در کنار ایستاده تفریح میکرد و از هیچ شب نزد نمود و دیگر طرفین مقابل هم آمده و اوقات
 جدال دادند عاقبت فتح قرین جلال امیر مودود گشته امیر محمد با سپه خود احمد سالیان لشکر دستگیر شده با نواع عقوبت بقتل رسید و امیر مودود
 آنجا رباط و بازار بنا نهاده بفتح باد موم ساخت و تابوت پدر و برادران خود را بفرمود تا از گرامی بغزنین آورد و در این فتح در ما
 شعبان سنه اثنی و ثلاثین و اربعه ات بود و در سنه ثلاث و ثلاثین و اربعه ات مودود و از خواجہ احمد عبد الصمد بخجیده در قلعه غزنین محبوس
 ساخت و او در آن حبس بود و ابو طاهر بن محمد مستوفی را بوزارت برگزید و هم درین سال ابو نصر محمد بن احمد را بحرب تا محمد بن محمود
 بجانب هند فرستاد و نامی در آن حرب کشته شد و در سنه اربع و ثلاثین و اربعه ات امیر مودود و ارتکین را بطبرستان فرستاد و ارتکین
 چون بطبرستان رسید خبر یافت که میرداد و ترکمان با من آمده است لشکر بر سر او کشید چون فریب با و شد او خبر و ارشد و لشکر را
 آنجا گذاشته با معده و چند بدر رفت ارتکین از عقب او در آمده کس بسیار از لشکر او بقتل آورد و از آنجا بشهر بلخ آمده بلخ را گرفت
 و خطبه بنام امیر مودود خواند بعد چند گاه ترکمانان قصد او کرده نزد یکس بلخ آمدند چون او سپاه بسیار داشت از امیر مودود

خواست چون التماس و در معرض قبول نیفتاد با جمعیت خویش از پنج نفرین آمد و در سنه خمس و ثلاثین و اربعه با خواجی بعضی از ابوعلی کو تو ال غزنین بنحیده مجبوس ساخت آخر چون بی گناهی او معلوم کرد او را از قید بر آورده دیوان مملکت کو تو ال غزنین ساخت و سوری بن العبر که قبل ازین دیوان بود حبس کرد تا در حبس بمرد و از کین چیزهای بد خاطر نشان امیر بود و کرد او را در حضور خود گردن زد و در سنه ست و ثلاثین و اربعه خواه طاهر وزیر فرمان یافت و خواهه ایام سید ابوفتح عبد الزاق بن احمد بن حسین بجای او بوزارت نشست و همدین سال طغرل حاجب را بسوی پست فرستاد و طغرل تا سیستان رفت و برادر ابو الفضل و زکی ابو منصور را امیر ساخته غزنین آورد و در سنه سبع و ثلاثین و اربعه ترکمانان جمعیت نمودند و غزنین آوردند چون از پست گذشتند و در باطام غارت کردند لشکر غزنین با ایشان رسیده قتال عظیم بدست داد ترکمانان بهزیمت رفته اکثر بقتل رسیدند بعد ازین فتح طغرل بجانب گرسیر رفته ترکمانان ولایت را که ایشان را سرخ کلاه گفتندی کشت و کس بسیار را امیر ساخته غزنین آورد و در سنه ثمان و ثلاثین و اربعه امیر بود و طغرل را باز بشکر انبوه با بجانب فرستاد چون به کینا با رسید اظهار عصیان نمود و این خبر که با امیر بود رسید کسان جمعیت استمالت نزد او فرستاد و طغرل در جواب گفت که چون جماعت که در ملازمت امیر اند من دشمن اند نمی توانم ملازمت رسید بعد از آن امیر بود و دو علی بن بیج را با دو هزار سوار طلب طغرل فرستاد و چون علی بن بیج نزدیک طغرل رسید طغرل با تنی چند گریخت و علی در لشکر او در آمده غارت کرد و چند کس را گرفته غزنین آورد و همدین سال حاجب بزرگ مایتکین را بجانب غور فرستاد چون بغور روان شد شیرجه را همراه کرده بخصاً ابوعلی رسید آنحصار را بکشاد و ابوعلی را دستگیر ساخت و این حصاری بود که هفتصد سال کسی بران دست نیافته بود شیرجه ابوعلی را غل در گردن انداخته غزنین آورد و همدین سال امیر بود و دو حاجب مایتکین را بر سر هر ام سال که سپه سالار ترکمانان بود فرستاد و در نواحی پست طرفین بهم رسیده جنگ کردند ترکمانان بهزیمت رفتند و در سنه تسع و ثلاثین و اربعه امیر قردا طغیان و زبیده امیر بود و دو حاجب بزرگ مایتکین را بر سر او فرستاد و قردا جنگ کرده شکست یافت و بعد چند گاه از راه اطاعت در آمده خراج قبول نمود امیر حاجب برگشته غزنین آمده و در سنه اربعین و اربعه امیر بود و دو سپه سالار القاسم محمود و منصور او را یک خلعت بل علم داده ابو القاسم محمود را بجانب لاهور و منصور را بجانب پسر فرستاد و ابوعلی حسن کو تو ال غزنین را بهندوستان فرستاد و تارفته سرکشان خراج را مالش داد ابوعلی بقلعه مایته رو نهاد چون آهینین حاکم آن قلعه خبر یافت جریده بگریخت و هجرتی سالار بهندوان که در زمان سلطان محمود متها کرده و عمری در ملازمت گذرانیده بود بواسطه بعضی امور بنحیده گریخته بهندوستان آمده در کوههای کشمیر بود که کو تو ال کس پیش او فرستاد و استمالت بسیار نموده پیش خود طلبیده قول و عهد داده غزنین فرستاد و امیر بود و دو مقام التفات آمده بتسلی او نمود و درین مدت که ابوعلی کو تو ال در بهند بود دشمنان او از روی حسد چیزهای شیخ از او با امیر بود و در ساینده بود و چون ابوعلی کو تو ال غزنین آمد امیر بود و دو فرمود تا او را مقید کرد و بیکر حسن و کیل سپردند بعد از چند روز ادا او را در آن حبس گشتند چون بی خصت امیر بود و از کتاب این فعل نموده بودند و در مقام اخفاء آن شده امیر را

هر روز ترغیب و تحریص سفر می نمودند که اگر امیر از غزنین بدر رود این عمل ایشان مستور ماند و ما قبت امیر سفر کابل اختیار نموده چون
 بقلعه ساکوه رسید بیماری قویج بهم رسانید روزی بر وزیرین مرض قوت میگرفت و ناچار امیر بود و غزنین مراجعت نمود چون غزنین
 رسید در عین این بیماری میرک انگلیف کرد که ابوعلی کو تو ال را از بند بر آورده حاضر کند میرک و کسل جمل پیش آورده حملت کفیفه
 طلبید هنوز کفیفه گذشته بود که امیر بود و دبیت و چهارم رجب سنه صدی و اربعین و اربعه از عالم رفت ایام حکومت مودود
 بنه سال رسید و پسرش محمد بن مودود که سه سال مسی علی بن بیج بر تخت سلطنت نشست بعد پنج روز ایامی امر انقلاب
 یافت علی بن مسعود را سلطنت برداشتند ذکر علی بن مسعود چون حکومت رسید در نیوقت عبدالرزاق بن احمد میمند
 که او را امیر مودود و نامزد سیستان کرده بود بقلعه که میان بست او سفر این واقع شده رسید و مسلم که عبدالرشید بن مودود
 امیر مودود درین قلعه محبوس است عبدالرشید را از محس بر آورد و ببادشاهی قبول کرد و لشکری از اینها طاعت او خوانده از
 بیعت گرفته ایام حکومت علی قریب سه ماه است ذکر عبدالرشید بن مسعود چون حکومت رسید با اتفاق
 عبدالرزاق و دیگر لشکریان رو غزنین آورده چون نزدیک غزنین رسیدند علی بن مسعود جنگ نا کرده گریخت و عبدالرشید
 حاکم شد و طغرل حاجب را که از سر کشندگان سلطان محمود بود بسیستان فرستاد و طغرل سیستان را منسخر ساخته جمعیت تمام بهم رسانید
 و از اینجا بقصد امیر عبدالرشید روی غزنین آورد که با وعذری نماید چون نزدیک غزنین رسید امیر عبدالرشید از عذرا و آگاه
 شده با متعلقان خود غزنین در آمده متحصن گشت و طغرل شهر را گرفته امیر عبدالرشید را با دیگر اولاد سلطان محمود بقتل رسانیده
 دختر خود را در جبا که خود آورده روزی بر تخت نشسته با حرام داده بود که جمعی از پهلوانان پر دل غیرت را کار فرمود و در آمو را
 بزخم شمشیر پاره پاره کردند و بر خاک ندلت انداخته و ایام حکومت او چهار سال رسید ذکر مسیح بن مسعود چون طغرل
 بقتل رسید امر او اعیان دولت فرخ زاد را که محبوس بود از بند بر آورده بر تخت اجلاس دادند و سلجوقیان جمعی عظیم
 بقصد غزنین آمده خواستند که در نیوقت دستبرد می نمایند حریر فرموده فرخ زاد با استقبال ایشان رفته اکثری را بقتل آورده
 و چندی را از اعیان امیر ساخته پیش امیر فرخ زاد حاضر ساخت امیر که بحسب ایشان فرموده مرتبه دیگر الپ ارسلان لشکر
 عظیم کجا کرده بغزنویان محاربه نموده غالب آمد و بسیار از سرداران غزنین را اسیر کرده بخراسان برد و آخر بصلح قرار یافته امیران طغرل
 خلاص شدند چون مدت شش سال از حکومت فرخ زاد گذشت از عالم فانی انتقال نموده برادر او ابراهیم بن مسعود بجای او
 حکومت نشست ذکر ابراهیم بن مسعود بن سلطان محمود و اباد شاه و زاهد بود بحسب تدبیر و اصابت راسه
 شهرت داشت و نظر انبایت خوب مینوشت و هر سال یک مصحف نوشته با سوال بسیار که فرستادی القصه چون او را
 با سلجوقیان اتفاق افتاد از آنجا نخب طرح کرده رو بهندوستان آورده بسیاری از قلاع و بقاع را مفتوح ساخته از جمله
 شهری بود در نهایت آبادانی متوطنان آن از نسل خراسانیان بودند که از سیاب ایشان را از خراسان اخراج کرده بودند و این
 شهر حوضی بود که قطر آن نیم فرسنگ بود هر چند آدمی و مویشی از آن آب نخورد هیچ نقصان در آن آب مرئی نمی شد و از کثرت

جنگل که در دوران قلعه بود راه آمد و شد بند بود و پنجان شهر را بنزور و غلبه مفتوح ساخته صد هزار کس اسیر کرده بغزنین آورد و غنایم نیک برین قیاس باید کرد و وفات او در سنه احدی و ثمانین و اربعه بود مدت حکومت او سی سال بقول صاحب کتاب کی چهل و دو سال بود

ذکر سعود بن ابراهیم بعد از پدر قاتم مقام شد و سلطان جلال الدین مخاطب گشت زیاده برین احوال او بنظر نیامده مدت حکومت او شانزده سال بود ذکر ارسلان شاه بن مسعود بن ابراهیم بعد از پدر جانشین شد و بر سر حکومت استقرار جست جمیع برادران خود را گرفته بند کرد مگر بهرام شاه که گریخته پیش سلطان سنجرفت هر چند در باب بهرام شاه نوشت و الحاح کرد ارسلان شاه قبول نمود عاقبت سلطان سنجر با لشکر انبوه بر سر ارسلان شاه آمد چون بیک فرسنگی نغزین رسید ارسلان شاه باسی هزار کس برآمده چون مصاف و جنگ عظیم اتفاق افتاد ارسلان شاه نهریت خورده بهندوستان رفت سلطان سنجر بغزنین آمد پهل و زور را بنجا توقف نمود و آن ولایت را به بهرام شاه از زانی داشته بولایت خود مراجعت فرمود ارسلان شاه از مراجعت سلطان سنجر واقف گشته با لشکر بسیار از هند بغزنین آمده بهرام شاه تاب مقاومت نیاورده نغزین را گذاشته بامیان رفت و بقوت مدد سلطان سنجر باز بر سر نغزین آمد ارسلان شاه از خوف لشکر سلطان سنجر شهر را خالی کرده بگوشه رفت لشکر سلطان سنجر بجانب و رفته او را بدست آورده برادرش بهرام شاه برود و او از دست برادرش استراحت شده مدت سلطنت او سه سال و ذکر بهرام شاه بن مسعود بن ابراهیم او با شاه صاحب شوکت بود و با علما و فضلا صحبت را شتی شیخ شانی نیز اشعار بنام او گفته و در زمان او کتاب بسیار تصنیف شد و کلیله و دمنه بنام او تالیف یافته و در روز جلوس او سعید حسن غزنوی قصیده گفت که مطلعش اینست مطلع ندای برآمد ز هفت آسمان بد که بهرام شاه است شاه جهان و لشکر نابیا رهند کشیده جایها را که ارسلان او بران دست نیافته بودند تسخیر آورد و یکی از امرای خود را بضبط ممالک هندوستان گذاشته بغزنین مراجعت نمود و بعد طول مدت آن شخص کفران نعمت و زبیده راه عصیان پیش گرفت بهرام شاه ازین خبر بقصد دفع او بروهندوستان آورد چون بلتان رسید طغین را حرب اتفاق افتاد از شامت بغی آن شخص گرفتار شده بقتل رسید مرتبه دیگر ولایت هندوستان سخر و ضبوط بهرام شاه گشت و در سنه سبع و اربعین و خمس ستمت از عالم رفت مدت حکومت او سی و پنج سال بود ذکر خسرو شاه بن بهرام شاه بن مسعود بن ابراهیم بعد از پدر سلطنت رسید چون علاء الدین حسین غوری متوجه نغزین شد او گریخته بهندوستان رفت و در لاهور بحکومت اشتغال نمود و قتی که علاء الدین حسین مراجعت اختیار کرد و خسرو شاه باز بغزنین آمد چون غزنویان سلطان سنجر را گرفته متوجه نغزین شدند خسرو شاه طاقت مقاومت نیاورده بلاء آورده و از آنجا در سنه خمس و خمسیست و در گذشت مدت حکومت او بیست سال بود

ذکر خسرو ملک بن خسرو شاه بعد از انتقال پدر در لاهور جلوس یافت و بحکم و جفا اقصاف داشت و از بس که بعیش و طرب مشغول بود خلکها کلی در مملکت راه یافت لفظ هم در آن تخت و ملک از خل غم بود بد که تدبیر شاه از شبان کم بود و چون سلطان مغز الدین محمد سام غزنین را تختگاه ساخت لشکر بجانب هند کشید و باستیلای تمام نزدیک لاهور آمد خسرو ملک

اراکین عظیمه و ستمت ثلاث و ثمانین و خمسائت نزد او رفت سلطان مغزالدین محمد اورا بغزنین فرستاده شربت فنا چشانیدند
 مایه حکومت اولست و هشت سال بود دولت غزنویان سپری شد و سلطنت از خانوادہ ایشان انتقال کرد و اقتدا علم
 طبقه سلاطین دہلی ذکر سلطان مغزالدین محمد سام غوری کہ بشہاب الدین ہشتاد داشت اورا برابر سے بود
 شمس الدین نام ہتر ازو کہ اورا بعد از سلطنت غیاث الدین گفتندی بعد از ان سلطان غیاث الدین بسطنت غور رسید بعضی
 ولایات در تصرف آورد و برادر خود و خود سلطان مغزالدین در تنگنا ہا و کلاہا و گریست گذاشت و چون سلطان مغزالدین حاکم تنگنا ہا و شد و آتم از
 تنگنا ہا و بر غزنین لشکر کشید و بتاخت آنولایت راجعت میداد تا و شہر سوسہ و ستین و خمسائت ہر غزنین سلطان غیاث الدین فتح کرد
 و برادر خود و سلطان مغزالدین محمد گذاشت چون در سنہ سبعین و خمسائت ہجری سلطان مغزالدین بنیابت برادر بجکومت غزنین رسید
 یکسال لشکر بجانب آوردہ ملتان را از دست قرامط بر آوردہ تصرف شد و طاقت فہتہ در حصار اچہ تحصن سید صدر روز محار بہ کردند
 آخر فتح شد و ملتان نیز منہ گشت واجہ و ملتان را حوالہ علی کرمان نمودہ بجانب غزنین مراجعت نمود و در سنہ اربع و سبعین و
 خمسائت باز باجہ و ملتان آمدہ از راہ رگیستان بجانب گجرات عظیمت کرد و برای بہیم دیو کہ حاکم آنولایت بود در مقابلہ آمد و بعد
 از مقاتلہ شکست بر سلطان افتاد و سلطان بجنبت بسیار غزنین رفتہ روزی چند قرار گرفت و در سنہ خمس و سبعین و خمسائت بجانب
 پشاور کہ کتب سلف بہ بگرام و ہر سور و فر شور مشہورست لشکر را بر آوردہ تسخیر آن ناحیہ کرد و دو سال دیگر بر سر لاہور رفت و سلطان خسرو
 کہ از نسل سلطان محمود غزنوی بود و حکومت لاہور داشت در قلعہ تحصن شد بعد از رسل و در سائل خسرو ملک پسر خود را با یک زنجیر
 قیل مشکیش فرستاد و سلطان مغزالدین صلح نمودہ مراجعت کرد و دو سال دیگر بطرف دیول کہ بندرتہ بہت لشکر بردہ تمام بلاد کنا
 بحرادر ضبط در آوردہ اموال فراوان گرفتہ برگشت و در سنہ ثمانین و خمسائت بار دیگر بولایت لاہور در آمد خسرو ملک با تحصن شد
 و سلطان مغزالدین نوامی لاہور را خارت و تاراج کردہ قلعہ سیالکوٹ را کہ میان آب راوی و آب چناب ست بنا نہادہ
 حسین خرمیل را استعداد قلعہ داری دادہ مراجعت نمود بعد از ان خسرو ملک با اتفاق کہوکران و دیگر قبائل حصار سیالکوٹ
 در تنہ محاصرہ نمودہ سبیل مراد معاودت کرد و سلطان مغزالدین در سنہ شتی و ثمانین و خمسائت باز لاہور آمد خسرو ملک تحصن بستہ
 و چند روز تلاش کرد اما از روی عجز ملاقات سلطان مغزالدین شتافت و سلطان اورا با خود بغزنین بردہ پیش برادر خود غیاث الدین
 بغیر ذرکوبہ فرستاد و غیاث الدین اورا در یکی از قلاع غرستان محبوس کرد و در ان حبس در گذشت و سلطان مغزالدین
 لاہور را بقلی کرناخ کہ حاکم ملتان بود حوالہ کردہ باز گشت و در سنہ سبع و ثمانین و خمسائت باز از غزنین غریت ہندوستان کرد و
 قلعہ ہند را کہ در ان زمان تخت گاہ راجہ ہا عظیم الشان بود منہ کردہ ضیاء الدین توکلی را با یکبارہ دوست سوار کہ ہر چیدہ و تخت گاہ
 بودند در ان قلعہ گذاشتہ سامان قلعہ داری دادہ میخواست مراجعت نماید کہ خبر آمدن رای پتور را کہ راجہ اجیر بود شنیدہ شتغال
 نمودہ در موضع نراین کنار آب سرستی کہ ہفت کردی تمانیر باشد و الحال تباروری ہشتاد وار و چہل کردی دہلی ست مقابلہ
 عظیم شد و شکست بلشکر اسلام افتاد و سلطان در ان معرکہ جلا دہتا نمود و کماندی رای برادر پتور را کہ والی دہلی بود بریل

سوار پیش روی سیکر و نیزه بردن زره و او نیزه بر سلطان زره بازوی سلطان را مجروح ساخت و نزویک بود که سلطان از
 اسپ در ایستادگی بچسبیده سلطان را در یافته در عقب سلطان بر اسپ نشست و سلطان را در بر گرفته از جنگ گاه بر آورده بلشک
 رسانید و غوغای کا از نا آمدن سلطان در لشکریان بود و فرزندشست و سلطان بغیرین رفت رای پتورا آمده قلعه سرهند را که
 ضیاء الدین توکلی در آنجا بود یک سال و یکماه محاصره نموده بصلح گرفت و در سنه ثمان و ثمانین و خستمانه سلطان مغالدین
 باز متوجه هندوستان شد و در همان موضع نراین که سابقاً محاربه شده بود با پتورا مقابل شد و جنگ عظیم اتفاق افتاد
 سلطان لشکر خود را چهار فرج ساخت و بدفعات جنگ کرده تلف یافت و پتورا گرفتار شده قتل رسید و کماندی رای برادر
 در جنگ مغلوب گشته شد قلعه سستی و مانسی را فتح کرده جمیر را که دارالملک پتورا بود غارت و تاراج و اسیر نمود و ملک قطب الدین
 ایک را که غلام در گزیده او بود در قصبه کرام که هفتاد و دوی و بیست است گذاشته که سوالک که شمال هندوستان است به
 تاراج داده بغیرین رفت و هم در سنه مذکور ملک قطب الدین ایک قلعه دلی و بهرات را مسخر ساخت و از تصرف خویشان
 پتورا و کماندی رای بر آورده و در سنه تسع و ثمانین و خستمانه قلعه کول را مسخر کرده دلی را دارالملک ساخت و این قرار گرفت
 و اطراف و نواحی دلی را در ضبط در آورد و ازین تاریخ دلی تحکامه سلاطین شد در سنه مذکور سلطان مغالدین از غیرین باز
 عزمیت هندوستان کرده متوجه قنوج شد و رای چند که والی قنوج بود سید و چند فیل داشت استقبال نموده در نواحی قصبه
 چند اردو اناوه محاربه نموده شکست یافت و فیلان چشم او بدست افتاد و سلطان ملک قطب الدین او را دلی گذاشته با غنایم
 فتح و فیروزی بغیرین رفت و ملک قطب الدین ایک قلعه تنکر و گوالیار و بداون را مسخر ساخت و لشکر بهروالد گجرات برده و مقام سلطان را
 ز رای بهم دیو و آنجا کشیده غنایم موفوره بدست آورده سلطان مغالدین در طوس و سرخس بود که خبر فوت برادر بزرگ او که سلطان غیا الدین
 و اسم باوشاهی بر او رسیده متوجه باغش شش و شش از غنایم تقدیم رسانیده ممالک برادر خود را بر خویشان قسمت کرد برین منجحت فیروز
 لوه و غور بجز او و خویش ملک ضیاء الدین داد که داماد سلطان غیا الدین بود و بیست و سه و اسفراغین را سلطان محمد بن غیا الدین
 داد و حکومت بهرات و توابع را بر ناصر الدین غازی که خواهرزاده بود تسلیم داشت و از با و عیسین بغیرین آمد و استعداد تمام باقی خوارزم رفت
 خوارزم شاه منورم گشته بخوارزم در آمد چون سلطان خوارزم رسید چند و ز جنگ واقع شد آبی را که از حیون بطرف شرقی خوارزم میجریان کنده
 هسل خوارزم بر لب آن آب آغاز جنگ کردند چندی از امر غوری درین محاربه بشهادت رسیدند چون فتح خوارزم
 غیرت از در خوارزم و شط حیون بطرف بلخ مراجعت کرد و لشکر خطا و ملوک ترکستان که بعد از سلطان محمد خوارزم شاه بکنا آب
 حیون آمده بودند پس راه سلطان مغالدین گرفتند چون سلطان با مد خود رسید میان هر دو لشکر محاربه عظیم رفت سلطان
 درین جنگ داو مروی و مردانگی داده با صد سوار با و مانده بود ترود کرد و چون تاب مقاومت نماند در قلوب خود آورده
 متحصن شد سلطان بصلح قلعه داده و امان خواسته مراجعت بغیرین نمود و درین وقت طائفه که کوکرا ن در نواحی بلخ
 عصیان ظاہر کردند سلطان بر سر کوکرا ن لشکر کشید و قطب الدین ایک نیز از دلی بخدمت رسید که کوکرا ن را